

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1992-1993**

15 JUNI 1993

**Ontwerp van wet tot wijziging van de wet
van 1 augustus 1985 houdende fiscale en
andere bepalingen**

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE UITGEBRACHT
DOOR DE HEER ARTS**

De Commissie voor de Justitie heeft dit ontwerp besproken tijdens haar vergadering van 15 juni 1993.

*
* *

Rekening houdend met de beperkte inhoud van deze tekst, is de Commissie onmiddellijk overgegaan tot de bespreking van het enige artikel van het ontwerp.

De Voorzitter van de Commissie herinnert eraan dat de wet van 1 augustus 1985 in de toekenning van een bijzondere vergoeding voor morele schade

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen:

1. Vaste leden: de heren Lallemand, voorzitter, Barzin, mevrouw Cahay-André, de heren Cerexhe, Erdman, Hermans, Loones, Lozie, Mahoux, mevrouw Maximus, de heren Mouton, Pataer, Vaes, Vandenberghe, R. Van Rompaey, Verberckmoes en Arts, rapporteur.

2. Plaatsvervangers: mevrouw Delcourt-Pêtre en de heer Leroy.

3. Andere senatoren: de heren Désir en Desmedt.

R. A 16270*Zie:***Gedr. St. van de Senaat:**

733-1 (1992-1993) Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1992-1993**

15 JUIN 1993

**Projet de loi modifiant la loi du 1er août 1985
portant des mesures fiscales et autres**

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE
LA COMMISSION DE LA JUSTICE
PAR M. ARTS**

La Commission de la Justice a examiné ce projet de loi au cours de sa réunion du 15 juin 1993.

*
* *

Etant donné le contenu limité de ce texte, la commission est immédiatement passée à la discussion de l'article unique du projet.

Le président de la commission rappelle que la loi du 1er août 1985 a prévu l'octroi d'une indemnité spéciale pour dommages moraux, au bénéfice des mem-

Ont participé aux travaux de la commission:

1. Membres effectifs: MM. Lallemand, président, Barzin, Mme Cahay-André, MM. Cerexhe, Erdman, Hermans, Loones, Lozie, Mahoux, Mme Maximus, MM. Mouton, Pataer, Vaes, Vandenberghe, R. Van Rompaey, Verberckmoes et Arts, rapporteur.

2. Membres suppléants: Mme Delcourt-Pêtre et M. Leroy.

3. Autres sénateurs: MM. Désir et Desmedt.

R. A 16270*Voir:***Document du Sénat:**

733-1 (1992-1993): Projet transmis par la Chambre des représentants.

voorziet, ten voordele van de leden van de Krijgsmacht en van de politie- en hulpdiensten, of van hun rechthebbenden, wanneer de schade het gevolg is van feiten die opzettelijke gewelddaden uitmaken of van de ontploffing van oorlogs- of valstriktuigen bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontminningsopdracht.

Volgens het huidige artikel 42, § 6, van de hierboven vermelde wet wordt het voordeel van deze vergoeding beperkt tot de schade die het gevolg zijn van ongevallen of opzettelijke gewelddaden die zich in België hebben voorgedaan.

Het doel van dit ontwerp bestaat erin de toekenning van de bedoelde vergoeding uit te breiden tot de gevallen waar het schadeverwekkende feit zich buiten het gebied van België heeft voorgedaan.

Aan de vertegenwoordiger van de Minister van Landsverdediging wordt gevraagd welke de verantwoording is van het tweede lid van het voorgestelde artikel 42, § 6.

De vertegenwoordiger van de Minister antwoordt dat de territoriale uitbreiding die door het ontwerp wordt verwezenlijkt voor al de personen geldt die in de wet worden opgesomd, dit wil zeggen niet alleen de militairen, maar ook de rijkswachters, de leden van de gerechtelijke politie bij de parketten, enz.

Paragraaf 4 van het huidige artikel 42 van de wet van 1 augustus 1985 bepaalt evenwel dat de zogenaamde « aanslagvergoeding » ook aan de vrijwillige hulpverleners kan worden toegekend.

Dit is bij voorbeeld het geval wanneer een burger overlijdt ten gevolge van het feit dat hij bijstand heeft verleend aan een rijkswachter die in moeilijkheden verkeerde.

In dergelijk geval hebben de erfgenamen van die burger recht op de vergoeding.

Ten opzichte van de vrijwillige hulpverleners heeft de wet evenwel geen terugwerkende kracht; dit was trouwens ook niet het geval in de wet van 1985.

Een lid vraagt zich af of de nieuw voorgestelde bepaling geen invloed zal hebben op de beslissingen om meer Belgische militairen naar het buitenland te sturen om deel te nemen aan een bredere interventiemacht in het kader van gewapende conflicten, zoals bij voorbeeld de oorlog die thans in Joegoslavië plaatsvindt.

Het ontwerp wordt ingediend in een context waar het aantal betrokken Belgische militairen zeer beperkt is.

Deze situatie zou evenwel kunnen veranderen, rekening houdend onder meer met de uitbreiding van de opdrachten van de U.N.O.

bres du personnel des forces armées ainsi que des services de police et de secours, ou de leurs ayants droit, en cas de dommage résultant de faits constitutifs d'acte intentionnel de violence ou d'explosion d'engins de guerre ou d'engins piégés, lors de l'exécution d'une mission de police, de protection, de secours ou de déminage.

L'actuel article 42, § 6, de la loi précitée limite toutefois le bénéfice de cette indemnité aux seuls dommages résultant d'accidents ou d'actes intentionnels de violence ayant eu lieu en Belgique.

L'objectif du projet à l'examen consiste à étendre l'octroi de l'indemnité en question aux cas où le fait dommageable a eu lieu en dehors du territoire de la Belgique.

Un membre demande au représentant du ministre de la Défense nationale quelle est la justification du deuxième alinéa de l'article 42, § 6, proposé.

Il répond que l'extension territoriale que le projet réalise est valable pour toutes les personnes qui sont énumérées dans la loi, c'est-à-dire non seulement pour les militaires, mais également pour les gendarmes, les membres de la police judiciaire près les parquets, etc.

Le § 4 de l'actuel article 42 de la loi du 1er août 1985 précise toutefois que ce qu'il est convenu d'appeler « l'indemnité-attentat » peut également être alloué aux sauveteurs bénévoles.

C'est par exemple le cas lorsqu'un citoyen meurt parce qu'il a assisté un gendarme qui se trouvait en difficulté.

Dans un tel cas, les héritiers de ce citoyen ont droit à l'indemnité.

Pour ce qui est des sauveteurs bénévoles, la loi n'a toutefois pas d'effet rétroactif; il en allait d'ailleurs de même pour la loi de 1985.

Un membre se demande si la nouvelle disposition proposée n'influencera pas la décision de faire participer plus de militaires belges à une force d'intervention plus large à l'étranger dans le cadre de conflits armés, comme par exemple en Yougoslavie.

Le présent projet est déposé à un moment où le nombre de militaires belges concernés est très limité.

Cette situation pourrait toutefois changer, si l'on tient compte notamment de l'extension des missions des Nations unies.

Dan zou de toepassing van de voorgestelde bepaling niet onbelangrijke gevolgen kunnen hebben op de staatsfinanciën.

Voor het overige is het lid van mening dat die bepaling logisch is, vermits de Staat zich daardoor met de vergoeding gelast van een definitieve handicap die per definitie niet langs een verzekering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid kan worden vergoed.

Het tarief dat hier wordt toegepast (2 350 000 frank) is trouwens ongeveer dat van een handicap van meer dan 50 pct.

Een ander lid meent dat de Regering haar beslissingen met betrekking tot het aantal naar het buitenland te sturen militairen zeker niet op basis van financiële beschouwingen treft.

De vorige spreker merkt op dat na de tweede wereldoorlog de families van de slachtoffers geen morele schadevergoeding kregen.

Zulks is thans wel het geval en dat is een fundamentele wijziging.

De Minister van Justitie antwoordt dat dit al het geval was in de wet van 1 augustus 1985.

De Minister bevestigt bovendien dat de Regering bij het indienen van het ontwerp de mogelijke financiële gevolgen ervan niet in acht heeft genomen.

Haar enige bedoeling was dat de personen die zich in gelijkaardige situaties bevinden, op dezelfde wijze zouden worden behandeld, ongeacht de plaats (in België of in het buitenland) waar het schadeverwekkende feit zich heeft voorgedaan.

Een lid vraagt of het wel zo is dat de U.N.O. alle kosten draagt die voortvloeien uit de expedities die door haar worden georganiseerd.

De Minister van Justitie antwoordt dat het niet noodzakelijk het geval is.

Elke expeditie heeft haar eigen statuut.

Bovendien gelden de verplichtingen van de U.N.O. slechts ten opzichte van de Staten.

Een lid voegt hieraan toe dat dit een probleem van internationaal publiek recht is, dat geen weerslag heeft op de voorgestelde bepaling.

De verplichtingen van de U.N.O. doen geen afbreuk aan deze die de Staat aan zichzelf oplegt ten opzichte van degenen die hij naar het buitenland stuurt ter vervulling van een bepaalde opdracht.

Op vraag van een lid preciseert de vertegenwoordiger van de Minister van Landsverdediging dat de wet ook toepasselijk is op de leden van de politiediensten en onder meer deze van een gemeentepolitie.

Dans cette hypothèse, l'application de la disposition proposée pourrait avoir des conséquences importantes pour les finances publiques.

Pour le reste, l'intervenant estime que la disposition est logique, puisque l'Etat se charge d'indemniser un handicap définitif qui ne peut être couvert, par définition, par une assurance en responsabilité civile.

Le taux que l'on applique ici (2 350 000 francs) correspond d'ailleurs *grosso modo* à celui d'un handicap de plus de 50 p.c.

Selon un autre commissaire, ce n'est certainement pas sur la base de considérations financières que le Gouvernement prend ses décisions concernant le nombre de militaires à envoyer à l'étranger.

Le préopinant fait remarquer qu'après la deuxième Guerre mondiale, les familles des victimes n'ont pas reçu d'indemnité pour dommages moraux.

Tel est actuellement bien le cas et c'est là une modification fondamentale.

Le ministre de la Justice répond que c'était déjà le cas dans la loi du 1er août 1985.

Il confirme en outre que, lors du dépôt du projet, le Gouvernement n'a pas tenu compte des éventuelles conséquences financières de celui-ci.

Son seul souci était de traiter de la même façon les personnes qui se trouvent dans des situations similaires, quel que soit l'endroit (en Belgique ou à l'étranger) où le fait dommageable a eu lieu.

Un commissaire demande s'il est exact que les Nations unies supportent tous les coûts qui découlent des expéditions qu'elles organisent.

Le ministre de la Justice répond que ce n'est pas nécessairement le cas.

Chaque expédition a son propre statut.

En outre, les obligations des Nations unies ne valent qu'à l'égard des Etats.

Un membre ajoute que c'est un problème de droit public international, qui n'a pas de répercussions sur la disposition proposée.

Les obligations des Nations unies ne diminuent en rien les obligations que l'Etat s'impose à l'égard de ceux qu'il envoie à l'étranger pour y remplir une certaine mission.

A la demande d'un membre, le représentant du ministre de la Défense nationale répond que la loi s'applique également aux membres des services de police, notamment ceux d'une police communale.

In dit laatste geval zou de vergoeding evenwel door het Ministerie van Binnenlandse Zaken (in plaats van dat van Landsverdediging) kunnen worden uitbetaald.

*
* *

Het enige artikel van het ontwerp van wet wordt eenparig aangenomen door de 15 aanwezige leden.

Bij dezelfde eenparigheid wordt vertrouwen geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van dit verslag.

De Rapporteur,
Alex ARTS.

De Voorzitter,
Roger LALLEMAND.

Dans ce dernier cas, c'est toutefois le Ministère de l'Intérieur (au lieu du Ministère de la Défense nationale) qui pourrait verser l'indemnité.

*
* *

L'article unique du projet de loi a été adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

A la même unanimité, confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Le Rapporteur,
Alex ARTS.

Le Président,
Roger LALLEMAND.